

BLIMKE Z., POMORSKI Z.*; SITKOWSKI W.*

Główne patogeny ropnych zmian skórnych u psów i ich antybiotykowrażliwość

Main pathogens in pyodermitis in dogs and antibiotic sensitivity

U 218 psów z ropnymi zmianami skórnymi (RZS), zakażenia dwoma drobnoustrojami stwierdzano w 60,2% przypadków. Zakażenia pojedyncze u 35,8% zaś udział trzech drobnoustrojów u 3,5%, czterech zaś zaledwie 0,6%. Pierwotne dermatozy ropne (PDR) w których izolowano po dwa drobnoustroje stanowiły 4,1% ogółu przypadków, jeden 3,0% zaś trzy 0,6%. We wtórnych dermatozach ropnych (WDR) analogiczne dane odsetkowe kształtowały się następująco 33,3, 23,4 oraz 2,3%, natomiast w przypadkach otitis purulenta 22,8, 9,4 i 0,6%. Nie zaobserwowano istotnych różnic jakościowych w mikroflorze pierwotnych i wtórnych skórnych zmian ropnych, zaś powyższe dane świadczą o blisko dwukrotnej przewadze zakażeń dwoma patogenami nad pojedynczymi. Analiza danych dotyczących odsetkowego udziału poszczególnych drobnoustrojów we wszystkich rodzajach zmian ropnych wskazuje dominację zakażeń *Staphylococcus intermedius*, stwierdzanych w 86,1% przypadków. W dalszej kolejności plasowały się: *E. coli* – 25,8%, *Malassezia pachydermatis* – 15,1%, *Proteus spp.* – 7,1%, *Staphylococcus aureus* – 5,9%, *S. xylosus* – 4,1%. Udział odsetkowy pozostałych drobnoustrojów nigdy nie przekraczał 3%. Spośród wszystkich wyizolowanych szczepów *S. intermedius* tylko dwa były oporne na każdy z dwóch badanych antybiotyków, natomiast aż 146 pozostałych było wrażliwych *in vitro* na enrofloksacynę i amoksycylinę z kwasem klawulanowym (99,3%). W obrębie *S. aureus*, tylko jeden szczep cechowała oporność na w/w antybiotyki, co *in vitro* daje 90% skuteczności. Pozostałe wyizolowane szczepy gronkowców były w 100% wrażliwe na powyższe antybiotyki. W grupie *Escherichia coli* na 44 badane szczepy, wysoką bądź średnią wrażliwość wobec enrofloksacyny wykazywały odpowiednio, 93,2% oraz 6,8%, natomiast w przypadku amoksycyliny z kwasem klawulanowym uzyskano odpowiednio wrażliwość rzędu 86,4% oraz 13,6% co świadczy o braku szczepów opornych jak też nieco większej skuteczności enrofloksacyny. Wśród *Proteus spp.* odnotowano 95,2% szczepów wysoce wrażliwych na oba antybiotyki oraz 4,8% średnio wrażliwych. Pałeczki *Pseudomonas aeruginosa* cechowała całkowita, bo 100% oporność wobec amoksycyliny z kwasem klawulanowym (wszystkie 4 wyizolowane szczepy były oporne), natomiast wobec enrofloksacyny oporność wykazywał 1 szczep (25%), pozostałe zaś trzy (75%) były wrażliwymi. W przypadku pozostałych, sporadycznie izolowanych ze zmian ropnych drobnoustrojów zawsze stwierdzano wysoką wrażliwość na oba badane antybiotyki.

Podsumowując wyniki i poczynione z antybiotykowrażliwością obserwacje można stwierdzić, że zarówno enrofloksacyna jak i amoksycylina z kwasem klawulanowym cechują się bardzo wysoką skutecznością wobec niemal wszystkich izolowanych ze skórnych zmian ropnych drobnoustrojów. Wrażliwość izolowanych szczepów *Staphylococcus intermedius* wobec amoksycyliny z kwasem klawulanowym oraz enrofloksacyny okazała się identyczna wynosząc 99,3%. Dotyczyło to także i szczepów *E. coli* oraz *Proteus spp.* będących w zasadzie, niemal w pełni wrażliwymi na wspomniane antybiotyki. Można uważać więc, że skuteczność *in vitro* badanych antybiotyków wobec najistotniejszych, izolowanych z ropnych zmian skórnych, drobnoustrojów była bardzo wysoka, za wyjątkiem szczepów *Pseudomonas aeruginosa*, które okazały się być opornymi na amoksycylinę z kwasem klawulanowym.